

**UCHWAŁA NR XLVIII/499/2023
Rady Miejskiej w Stargardzie
z dnia 31 stycznia 2023 r.**

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej
w Stargardzie**

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40) uchwala się, co następuje:

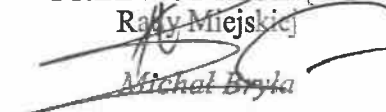
§ 1. Skargę na działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w zakresie przyznania dodatku węglowego, uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Opinia Nr 13/2023
Do projektu nie zgłasza zastrzeżeń
pod względem prawnym i redakcyjnym

RADCA PRAWNY

Monika Kaszczyszyn-Skiba

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej

Michał Bryła

UZASADNIENIE

W dniu 28 grudnia 2022 roku do Rady Miejskiej w Stargardzie została przekazana zgodnie z właściwością przez Prezydenta Miasta Stargard skarga zamieszkałego w Stargardzie. Niniejsza skarga z dnia 20 grudnia 2022 roku dotyczy działań Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Stargardzie w zakresie wniosku złożonego przez skarżącego w dniu 27 września 2022 roku o przyznanie dodatku węglowego.

Skarżący w dniu 22 grudnia 2023 roku wniósł do Prezydenta Miasta Stargard skargę na prowadzone przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Stargardzie postępowanie o wypłatę dodatku węglowego.

Na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2022 roku członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej zapoznali się z dokumentami w tej sprawie, dodatkowo posiłkując się wyjaśnieniami złożonymi na posiedzeniu Komisji przez Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Skarżący został poinformowany o rozpatrzeniu skargi przez merytoryczną Komisję oraz Radę Miejską w terminach wskazanych w piśmie ERM.0012.3.36.2019.3 z dnia 3 stycznia 2023 roku. Skarżący na posiedzenie Komisji nie przybył.

W dniu 27 września 2022 roku o godzinie 10.38 skarżący złożył w siedzibie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej wniosek o wypłatę dodatku węglowego. W tym samym dniu o godzinie 10.37 na ten sam adres zamieszkania wniosek o wypłatę dodatku węglowego złożył syn skarżącego, zamieszkały pod tym samym adresem. Z uwagi na fakt, iż syn skarżącego złożył wniosek jako pierwszy, informacją z dnia 21 listopada 2022 roku synowi przyznano dodatek węglowy. Rozpatrując wniosek skarżącego o dodatek węglowy stwierdzono rozbieżności pomiędzy wskazaniem gospodarstwa domowego, a danymi wynikającymi z Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków (CEEB). W związku z tym pismem DM.561.558.2022.MM z 2 listopada 2022 roku wezwano skarżącego do złożenia wyjaśnień oraz do ewentualnego poprawienia wniosku w terminie nie dłuższym niż 14 dni, licząc od dnia otrzymania wezwania. Wezwanie zostało odebrane 7 listopada 2022 roku. Skarżący 14 listopada 2022 roku stawiał się w ośrodku celem poprawienia wniosku, złożył oświadczenie dotyczące posiadanych źródeł ciepła, wskazując, że syn i skarżący zajmują odrębne lokale pod tym samym adresem. W oparciu o przepisy obowiązujące do dnia 2 listopada 2022 roku skarżący nie kwalifikował się do przyznania dodatku węglowego ze względu na pozytywne rozpatrzenie w tym zakresie wniosku złożonego przez syna i przyznanie, zgodnie z art. 2 ust. 3a ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1692 z późn. zm.), jednego dodatku węglowego na ten sam adres zamieszkania.

W dniu 3 listopada 2022 roku w związku z wejściem w życie zmiany przepisów ustawy o dodatku węglowym zaistniała możliwość ustalenia sytuacji skarżącego w drodze wywiadu środowiskowego. Pismo w tym celu 15 listopada 2022 roku skierowano do działu do spraw rodziny i pomocy środowiskowej tutejszego ośrodka. Wywiad środowiskowy został przeprowadzony 29 listopada 2022 roku, z którego wynikało, że skarżący prowadzi odrębne gospodarstwo i zajmuje piętro domu składające się z trzech pokoi, kuchni, łazienki i przedpokoju. Pismem DM.561.558.2022.MM z 15 listopada 2022 roku wystąpiono do Zakładu Usług Komunalnych w Stargardzie z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych w celu ustalenia, czy na adres zamieszkania skarżącego została złożona deklaracja o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. W dniu 25 listopada 2022 roku otrzymano odpowiedź, że na nieruchomość została złożona deklaracja

naliczając opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz, że jest prowadzone jedno gospodarstwo dwuosobowe. W związku z rozbieżnościami ustalono, że w tej sprawie skarżący złożył dodatkowe wyjaśnienia. Dnia 7 grudnia 2022 roku skarżący złożył oświadczenie dotyczące podziału administracyjnego w związku z brakiem ustalenia odrębnego adresu, a 8 grudnia 2022 roku oświadczenie o prowadzeniu odrębnego gospodarstwa domowego, bez syna co dodatkowo potwierdził, przedkładając odrębne rachunki za zużycie wody.

Pracownik ośrodka analizując zebrany materiał błędnie zakwalifikował wniosek, jako kolejne gospodarstwo domowe pod tym samym adresem i błędnie wystosował 14 grudnia 2022 roku do skarżącego zawiadomienie o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania. Zawiadomienie skarżący odebrał 16 grudnia 2022 roku i po telefonicznej interwencji wniósł o powtórny weryfikację wniosku.

W związku z zaistniałą sytuacją 22 grudnia 2022 roku pismem DM.561.558. 2022.1.MM.RH zawiadomiono skarżącego, że zawiadomienie z 14 grudnia 2022 roku uznaje się za bezzasadne. Pismo wraz z zawiadomieniem o zakończeniu postępowania dowodowego skarżący odebrał osobiście 22 grudnia 2022 roku. Kierownik działu dodatków mieszkaniowych przeprosił skarżącego za zaistniałą sytuację. Dnia 23 grudnia 2022 roku skarżący złożył oświadczenie, że zapoznał się z zebranymi dokumentami w sprawie oraz, że nic nie wnosi do sprawy i oczekuje wypłaty dodatku węglowego w kasie ośrodka. W tym dniu skarżący otrzymał decyzję o przyznaniu dodatku węglowego, który wypłacono w kasie.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej po wnikliwym przeanalizowaniu skargi jak i pisemnych i ustnych wyjaśnień złożonych podczas posiedzenia uznała, że skarga jest bezzasadna.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej uznała, że przedmiotowa sprawa przybrała znamiona skargi w związku z błędnym zawiadomieniem skarżącego o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania. Należy podkreślić, że pracownik ośrodka prowadzący sprawę bez zbędnej zwłoki podjął działania w celu wyeliminowania błędu i przyznania dodatku węglowego. Skarżący został przeproszony. Reakcja pracownika nie wynikała z zaniechania w toku postępowania, nie była również reakcją na złożoną u Prezydenta Miasta skargę na działalność ośrodka.

Wnioski o dodatek węglowy były dodatkowym zadaniem Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej, które wymagało dodatkowego zaangażowania, pracy pod presją czasu w nadgodzinach, przyswajania w krótkim terminie nowych budzących niejednokrotnie wątpliwości interpretacyjne przepisów. Od 17 sierpnia 2022 roku do ośrodka wpłynęło 2761 wniosków o dodatek węglowy. Czynniki powyższe oraz zwiększona ilość interesantów mogła przyczynić się do zaistniałej sytuacji, która jednakże została przez pracownika skutecznie wyeliminowana.

Mając na uwadze przebieg całej sprawy, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2023 roku po kompleksowym rozpatrzeniu skargi na działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w zakresie przyznania dodatku węglowego uznała skargę za bezzasadną. W ciągu dwóch dni wyjaśniono i przeproszono skarżącego, co ostatecznie doprowadziło do usatysfakcjonowania skarżącego i wypłaty dodatku węglowego.

Mając na uwadze powyższe, Komisja wnosi o podjęcie przedmiotowej uchwały.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności

– organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Wnioskodawca:

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Stargardzie

Przewodniczący Komisji

Norbert Sliwa